

विजया

पात्रं तदुपरि गच्छेत्तान् वैश्वमेव वा ।
 तत्रोपवेश्य स स्नाय्य देवं विशदचन्द्रैः ।
 आलिय शुभं वसनं दद्याच्छत्रं पादुके ।
 वासुदेवायेति शिरः श्रीधरायेति वै मुखम् ।
 कृष्यायेति च कर्णं वै वक्षः श्रीपतये इति ।
 शस्त्रास्त्रधारिये बाहु कक्षे च व्यापकाय वै ।
 कवीशायोदरं भेटुं त्रैलोक्यजननाय च ।
 जघनं चाक्षैरेद्विद्वान् सर्वोधिपतये इति ।
 सर्वोत्तमे इति पदावेवमङ्गानि पूजयेत् ।
 शक्यं चक्रगदापद्मशार्ङ्गशरविभूषितम् ।
 गृहार्थं मया दत्तं शार्ङ्गपाथे । नमोऽस्तु ते ।
 इत्यर्थं पूर्ववत् कृत्वा धूपदीपौ समर्थे च ।
 हृतपद्मप्रधानानि वैवेद्यानि निवेदयेत् ।
 ताम्बूलादीनि दत्त्वा च कृत्वा जागरणं निशि ।
 प्रातःस्नात्वाक्षैर्युक्तेषु पुष्याङ्गलिमयाक्षैरेत् ।
 नमस्ते अस्तु गोविन्द बुध श्रवणसंज्ञक ।
 अघोरं चाक्षयं कृत्वा सर्वोत्सृष्टप्रदो भव ।
 इति प्रार्थं ततः सर्वे दत्त्वा चार्थं प्रतोष्य
 हि ।
 शक्त्वा विप्रान् भोजयित्वा सुखं पारणमाचरेत् ॥
 भाद्रे मासि बुधस्याङ्घ्रि यदि स्याद्विजयाव्रतम् ।
 तदा सर्वव्रतेभ्योऽस्य माहात्म्यमतिरिच्यते ॥”
 इति श्रीहरिभक्तिविलासे १३ विलासः ॥
 (सहदेवपत्नी) यथा, महाभारते ॥१॥६५॥०॥
 “सहदेवोऽपि मान्निमेव स्वयंवरे विजयां नामो-
 पवेशे मद्राजस्य द्युतिमतो दुहितरं तस्यां
 पुत्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ॥” ॥
 पुरुवंशीयभूमन्योः पत्नी । यथा, तत्रैव ॥ १ ॥
 ६५ ॥ ३३ ॥
 “भूमन्युः खलु दाशाहोऽप्यपेशे विजयां नाम
 तस्यामस्य जज्ञे सुहोत्रः ॥”)
 विजयासप्तमी, (विजयाष्टमा सप्तमी) रविवारं
 शुक्लपक्षीया सप्तमी । यथा,—
 “शुक्लपक्ष सप्तम्यां कृष्णवारो यदा भवेत् ।
 सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महाफलम् ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ ७ ॥
 अथ विजयोत्सवविधिः ।
 “रघुमारीय देवेशं सर्वोत्तमप्रभोभितम् ।
 सावितृबुधशुक्रार्णवाणिं नक्तचरान्तकम् ।
 खजोत्तया जगन्नातुमाविर्भूतं रघूदहम् ।
 राजोपचारेः श्रीरामं शमीदृष्टतर्जनयेत् ।
 सीताकान्तं शमीयुक्तं भक्तानामभयङ्करम् ।
 अक्षयित्वा शमीदृष्टमर्चयेद्विजयाप्तये ॥”
 तत्र मन्त्रः ।
 “शमी श्रमयते पापं शमी जोहितकण्टका ।
 धरित्रार्जुनवाद्यानां रामस्य प्रियवादिनी ॥
 करिष्यमाणा या यात्रा यथाकार्णं सुखं मया ।
 तत्र निर्विघ्नकर्त्री त्वं भव श्रीरामपूजिता ॥”
 इति ॥
 “यहीला वाचतामार्द्रां शमीच्छन्नगतां नृदम् ।
 गीतवादित्रनिर्घोषैस्तो देवं यद्वं नयेत् ।
 कैश्चिदक्षैस्तत्र भावं कैश्चित् भावश्च वागरेः ।
 कैश्चिद्वक्तृमुखैर्भावं कोशवेन्दस्य तद्वये ।
 निर्जिता राक्षसा देवा वैरिणी जगतीतले ।
 रामराण्यं रामराण्यं रामराण्यमिति ब्रुवन् ।
 आनीय स्थापयेद्देवं निजचिंहासने सुखम् ।
 ततो नीराण्य देवेशं प्रणम्येद्वृत्तं भुवि ।

विजयो

निर्जिता राक्षसा देवा वैरिणी जगतीतले ।
 रामराण्यं रामराण्यं रामराण्यमिति ब्रुवन् ।
 आनीय स्थापयेद्देवं निजचिंहासने सुखम् ।
 ततो नीराण्य देवेशं प्रणम्येद्वृत्तं भुवि ।
 महाप्रसादवस्त्रादि धारयेद्दिव्यैः सह ।
 इति श्रीविष्णुधर्मोक्तानुसारेण यथेच्छयम् ।
 विधिः श्रीरामविजयोत्सवस्तोत्सवकृतं सताम् ।
 सीताः दृष्टेति हनुमदाकं श्रुत्वाकरोत्प्रभुः ।
 विजयं वागरेः साहं वासरेऽस्मिन् शमी-
 तलात् ॥”
 इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
 विजयिनं, त्रि, विजयलम् । इत्यमरटीकायां राय-
 सुकृतः ।
 विजयी, [नृ] त्रि, (विशेष्येण जेतुं शीलमस्य ।
 वि + जि + “जिडिचिक्तीति ।” ३ । २ । १५० ।
 इति इतिः ।) जययुक्तः । यथा,—
 “वक्षपञ्जरनामेदं यो रामकवचं पठेत् ।
 स चिरायुः सुखी पुत्री विजयी विजयी
 भवेत् ॥”
 इति तन्त्रवारः ॥
 (पुं, अच्युतः । यथा,—
 “अच्युतः पाङ्गुनो जिष्णुः किरीटी श्वेतवा-
 हनः ।
 वीभक्तसुविजयी कृष्णः सद्यसाची धनञ्जयः ।
 एतान्यर्जुननामानि प्रातःकृत्या ह्यः पठेत् ।
 उच्यतेऽपि शस्त्रैश्च हन्ता तस्य न विद्यते ॥”
 इति सर्वजनप्रसिद्धम् ।)
 विजयोत्सवः, पुं, (विजयावास्तुत्सवः ।) आग्नि-
 सुकृतदशमीविहितभगवद्गुणविविधैः । यथा,
 “आग्निस्तस्य सिते पक्षे दशम्यां विजयोत्सवः ।
 कर्त्तव्यो वैष्णवैः साहं सर्वत्र विजयाधिना ॥”
 अथ विजयोत्सवविधिः ।
 “रघुमारीय देवेशं सर्वोत्तमप्रभोभितम् ।
 सावितृबुधशुक्रार्णवाणिं नक्तचरान्तकम् ।
 खजोत्तया जगन्नातुमाविर्भूतं रघूदहम् ।
 राजोपचारेः श्रीरामं शमीदृष्टतर्जनयेत् ।
 सीताकान्तं शमीयुक्तं भक्तानामभयङ्करम् ।
 अक्षयित्वा शमीदृष्टमर्चयेद्विजयाप्तये ॥”
 तत्र मन्त्रः ।
 “शमी श्रमयते पापं शमी जोहितकण्टका ।
 धरित्रार्जुनवाद्यानां रामस्य प्रियवादिनी ॥
 करिष्यमाणा या यात्रा यथाकार्णं सुखं मया ।
 तत्र निर्विघ्नकर्त्री त्वं भव श्रीरामपूजिता ॥”
 इति ॥
 “यहीला वाचतामार्द्रां शमीच्छन्नगतां नृदम् ।
 गीतवादित्रनिर्घोषैस्तो देवं यद्वं नयेत् ।
 कैश्चिदक्षैस्तत्र भावं कैश्चित् भावश्च वागरेः ।
 कैश्चिद्वक्तृमुखैर्भावं कोशवेन्दस्य तद्वये ।
 निर्जिता राक्षसा देवा वैरिणी जगतीतले ।
 रामराण्यं रामराण्यं रामराण्यमिति ब्रुवन् ।
 आनीय स्थापयेद्देवं निजचिंहासने सुखम् ।
 ततो नीराण्य देवेशं प्रणम्येद्वृत्तं भुवि ।

विजिगी

महाप्रसादवस्त्रादि धारयेत् वैष्णवैः सह ॥ ७ ॥
 इति श्रीविष्णुधर्मोक्तानुसारेण यथेच्छयम् ।
 विधिः श्रीरामविजयोत्सवस्तोत्सवकृतं सताम् ।
 सीता दृष्टेति हनुमदाकं श्रुत्वाकरोत्प्रभुः ।
 विजयं वागरेः साहं वासरेऽस्मिन् शमीतलात् ॥”
 इति श्रीहरिभक्तिविलासे १५ विलासः ॥
 विजराः, त्रि, जरारहितः । विगता जरा यस्तेति
 बहुव्रीहिसमासनिष्पन्नः । (यथा, कथासरित्-
 सागरे ॥ ४१ ॥ ११ ।
 “यः सर्वोपधिपुक्तिश्चक्रके सिद्धरसायनः ।
 आत्मानं तत्र राजानं विजरां चिरजीवितम् ॥”)
 विजलं, त्रि, विजलम् । इति हेमचन्द्रः । (विगतं
 जलं यस्मात् ।) निर्जलश्च । (यथा, दृष्ट-
 चिंतायाम् । १६ । २० ।
 “नृकचन्द्रकिरणान्तराजोऽवनह्ना
 तोयाशयाच्च विजलाः सरितोऽपि तन्वाः ॥”)
 विजल्पः, पुं, (विशेष्येण जल्पनमिति । वि + जल्प +
 चच् ।) वाक्यविशेषः । यथा,—
 “अक्तयाद्यया गूढमानसुदान्तरालया ।
 अचद्विचि कटाचोक्तिर्विजल्पो विदुषां मतः ॥”
 इत्युक्तनीलमणिः ॥
 विजातः, त्रि, (विघ्नं जातं जन्म यस्य ।) विजन्मा ।
 इति लोकाप्रसिद्धः ।
 विजाता, स्त्री, (विशेष्येण जातः पुत्रो यस्याः ।)
 जातापत्न्या । यथा,—
 “विजाता च प्रजाता च जातापत्न्या प्रह-
 तिका ॥”
 इति हेमचन्द्रः ॥
 विजातीयः, त्रि, (विभिन्ना जातिमहतीति ।
 विजाति + क्तः ।) विभिन्नधर्माक्रान्तः । यथा,
 “प्रायश्चित्ताद्विजातीयात् तादृक्पापविना-
 श्रमम् ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
 (यथा च साहित्यदर्पणे ७ परिच्छेदे ।
 “यवं पदरीवसजातीया वाक्ने दीया उक्ताः
 सन्ति तद्विजातीया उच्यन्ते ॥”) विशेष-
 जातिविशेषः । यथा,—
 “प्रवाही नादिमानेव न विजात्येकशक्तिमान्
 तस्य यज्ञवता भाव्यमन्ययत्तिरेकयोः ॥”
 एव कार्यकारणप्रवाही नादिमान् अनादिः ।
 विजातीयेषु लब्धादिषु एकशक्तिमान् न प्रवाहः ।
 अन्ययत्तिरेकयोस्तस्य नियतत्वे नियतात्-
 त्वनिष्ठा यज्ञवता भावं यज्ञः करणीयः वैजात्य-
 मिति भावः । वद्विषामार्थं प्रति विजातो-
 योक्त्यस्यैवतोच एव कारकम् । इति हरि-
 दाचोयजुसुभाङ्गिटीका ।
 विजिगीषः, त्रि, (विजिगीषा अस्त्वस्येति । अश्र-
 ष्वादितादच् ।) अयेष्णुः । इति विद्वान्-
 कौसुरी ।
 विजिगीषा, स्त्री, (विजेतुमिच्छा । वि + जि +
 षन् + षः । शिवोऽटापु ।) खोदरपूरणाशक्ति-
 निमित्तकनिष्ठावाग्नेया । इत्यमरटीकायां